

រូប បង្កើតការនិមិត្ត — លេខបួន

ការរស់ឡើងវិញនៃវិវាទចាស់ៗ៖

សមរភូមិលើការបកស្រាយពុទ្ធសាសនាសាសនាអាដរនេទីសុទ្ធ

Jeff Pippenger

2024-08-08

យើងបានទទួលការព្រមានជាមុនថា «ជម្រើសចាស់ៗ»

នឹងត្រូវបានលើកមកវិញនៅក្នុងថ្ងៃក្រោយ។

«នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រ និងទំនាយ

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទបង្កាញអំពីជម្រើសចាស់ៗដ៏អស្ចារ្យនៃយុទ្ធសាស្ត្រសង្គ្រាមស្រីពិត

និងកំហុស។ ជម្រើសចាស់ៗនេះនាំទៅកាន់កំហុសបន្ត។ អ្វីៗដែលបានកើតឡើងហើយ

នឹងត្រូវកើតឡើងមុនដទៃទៀត។ វិវាទចាស់ៗនឹងត្រូវបានលើកឡើងវិញ

ហើយទ្វិស្សន៍ថ្មីៗនឹងបន្តកើតមានជារៀងរាល់ថ្ងៃ»។ Selected Messages, book 2, 109.

ជានិច្ចជាតិ ការជម្រើសចាស់ៗទាំងនេះគឺជាការប៉ុនប៉ងរបស់សាតាំង

ដើម្បីបំផ្លាញក្នុងការបង្កើនសម័យទំនើប

ពីព្រោះគឺជាបាបនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សានៃបង្កើតនិមិត្តស្រដៀងគ្នា។

មានឧទាហរណ៍ជាច្រើននៃការពិតនេះនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់អាដរនេទីសុទ្ធ។

ឧទាហរណ៍ដំបូងគឺជាការជម្រើសចាស់ៗរវាងពួកប្រូតេស្តង់ និងពួកមីឡីយ៉ាត

ដូចដែលបានកំណត់នៅលើផែនទីអូស្ត្រេលីយ៉ា ឆ្នាំ 1843។

សេចក្តីយល់ច្រឡំនេះបានកើតឡើងនៅលើផែនទីអូស្ត្រេលីយ៉ា ឆ្នាំ 1843 ដោយ

«ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះអម្ចាស់ ហើយមិនគួរត្រូវបានកែប្រែឡើយ» ដោយមិនមែនជាសេចក្តី

យល់ច្រឡំនេះដោយផ្ទាល់ទៅកាន់សេចក្តីពិតពុទ្ធសាសនានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

គឺជាការកំណត់នៃការជម្រើសចាស់ៗរវាងពួកមីឡីយ៉ាត និងពួកប្រូតេស្តង់នៅសម័យនោះ។

ពួកប្រូតេស្តង់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ចោររបស់បុរាណសាស្ត្ររបស់អូស្ត្រេលីយ៉ា»

នៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក 11 ខ 14 ថាជា Antiochus Epiphanes

ខណៈដែលពួកមីឡីយ៉ាតបានដឹងថា វាគឺជា។

«១៦៤ មរណភាពរបស់ អានុទីយ៉ុក អពើជានសេ ដល់ជាក់ស្តែង មិនបានឈរក្នុងនឹង

ព្រះអង្គគម្ពីរចាស់នៃអង្គគម្ពីរចាស់ទាំងឡាយ ឡើយ ព្រោះគាត់បានស្លាប់នៅ ១៦៤ ឆ្នាំ

មុនពេល ព្រះអង្គគម្ពីរចាស់នៃអង្គគម្ពីរចាស់ទាំងឡាយ បុរាណសាស្ត្រ។» 1843 Pioneer Chart.

បន្ទាប់មក មានវិវាទមួយរវាង James White និង Uriah Smith

អំពីការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃគ្រីស្ទនៃ «សុតចេខាងជើង» ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១១។

James គ្រីស្ទនៃក្នុងការកំណត់ថា «សុតចេខាងជើង» ក្នុងខ្សែក្រវាញនៃដានីយ៉ែល ១១

គឺជាបាប ឬតាមដានខ្សែក្រវាញនៃរូបសម័យទំនើប។ Smith បានអះអាងថា

«សុតចេខាងជើង» ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ខ ៣៦

គឺបុរសសាវ័នដដែលមិនជឿថាមានព្រះ។

«ខទី ៣៦។ ហើយសុតចេខាងជើងនឹងប្រកួតគ្នាមកពីតុលាការរបស់ខ្លួន;

ហើយគាត់នឹងលើកតម្កល់ខ្លួនឯង

ហើយផ្ទុកខ្លួនឯងដល់សេចក្តីសង្ឃឹមទាំងព្រះទាំងអស់

ហើយនឹងនិយាយពាក្យអស្ចារ្យទៅនឹងព្រះនៃព្រះទាំងអស់
ហើយនឹងចម្រើនឡើងវិញក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នាដូចជាដំបូង;
ដុបិតអ្វីដែលបានកំណត់ទុកនោះ នឹងត្រូវបានអនុវត្តចេញ។»

«សូតចេញពីស្ថានភាពនៃនោះទើបនេះ មិនអាចសំដៅទៅលើអំណាចដូចគ្នានឹងអំណាច
ដែលទើបតែបានកត់សម្គាល់ចុងក្រោយនោះទេ គឺ អំណាចសម្រេចប៉ាប;
ដុបិតសម្រេចក្នុងបញ្ជាក់លម្អិតទាំងនេះនឹងមិនត្រឹមត្រូវឡើយ
បុរសនិបប្បិយក្នុងអនុវត្តចំពោះអំណាចនោះ។»¹ Uriah Smith, Daniel and Revelation,
292.

សូមឆ បានបញ្ជាក់ «ការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួន» របស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានចូលដៃថា
«សូតចេញពីស្ថានភាពនៃនោះទើបនេះ
មិនអាចសំដៅទៅលើអំណាចដដែលដែលទើបតែបានរំលឹកចុងក្រោយបានទេ
គឺអំណាចសម្រេចប៉ាប; ដុបិតសម្រេចក្នុងពិពណ៌នាលម្អិតទាំងនេះ នឹងមិនត្រឹមត្រូវឡើយ
បុរសនិបប្បិយក្នុងអនុវត្តចំពោះអំណាចនោះ។»¹
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដែលបរាជ័យឡើយ ហើយតាមវិញ្ញាណករណ៍
វាមិនត្រឹមត្រូវទេក្នុងការប្រើសំណើរបស់មនុស្សម្នាក់
ដើម្បីបិទសំឡេងនាសម័យនេះវិញវិញ្ញាណករណ៍ដ៏ច្បាស់លាស់នៃខ្មែរពីរនោះ។
ខ្មែរពីរនោះចង់ថា «ហើយសូតចេញនោះ» ដដែលទាមទារថា
សូតចេញពីកំពុងត្រូវបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណ
គឺជាសូតចេញដែលដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងអត្ថបទមុន។
គ្មានភស្តុតាងណាមួយអំពីសូតចេញមិនឡើយ ហើយសូមឆបានបញ្ជាក់ថា
«អំណាចដែលដែលទើបតែបានរំលឹកចុងក្រោយ» គឺជា «អំណាចសម្រេចប៉ាប»។
គាត់ទទួលស្គាល់នូវកំណត់សម្គាល់របស់គាត់ថា ចាប់ពីខ្លឹមសារសិបមួយ
ដល់ខ្លឹមសារសិបបួន គឺសំដៅលើអំណាចសម្រេចប៉ាប ហើយដោយមានភស្តុតាងវិញ្ញាណករណ៍
ករណ៍ណាមួយដែលកំណត់អត្ថសញ្ញាណសូតចេញមិននៅក្នុងខ្លឹមសារសិបបួនមួយ
គាត់គ្រាន់តែជជែកអះអាងថា ខ្មែរពីរដែលបន្តបន្ទាប់ពីខ្លឹមសារសិបបួន
មិនកំណត់ឲ្យយល់កុំខណៈទំនាយនៃអំណាចសម្រេចប៉ាបទេ។ ដូច្នេះ
គាត់បានបញ្ជាក់មតិយល់របស់ខ្លួនអំពីបុរសសេហ្វាំង។

នៅពេល Smith ពិភាក្សាអំពីខ្លឹមសារសិប មូលដ្ឋានទំនាយដែលខុសឆ្គង
ដែលគាត់បានស្ថាបនាឡើងដោយការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់
បង្កឲ្យគាត់កំណត់អត្ថសញ្ញាណសង្គមប្រជាជនមួយ ដែលតាមការសន្និដ្ឋានរបស់គាត់
កំណត់សូតចេញខាងត្បូងជាអហេស៊ីប ដែលនៅក្នុងខនោះ: “វាយបុរាណ” បុរសនឹងហាវង
ហើយត្រូវគាត់កំណត់ថាជាសូតចេញខាងជើង ដែលក៏មកបុរសនឹងហាវងដែរ។
ការបកស្រាយបន្តថ្មីដោយមនុស្សនោះ បានស្ថាបនាគំរូទំនាយមួយ ដែលផ្ទុយនឹង Smith
កំណត់អត្ថសញ្ញាណ Armageddon តាមន័យអក្សរមួយ
ជាកន្លែងដែលត្រូវគាត់ដកហូតទៅកាន់យូសាឡឹម
ដោយសម្គាល់ការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសកលរបស់មនុស្ស ខណៈដែល Michael
ឈរឡើង។ សម្លេងនៅក្នុងបុរសត្រឹមត្រូវរបស់ Adventism
ត្រូវបានសរសេរឡើងដោយត្រឹមត្រូវ
ក្នុងការកំណត់អត្ថសញ្ញាណភាពខុសឆ្គងនៃការអនុវត្តបែបនោះ។

គោលបំណងនៃកថាបទនេះ

មិនមែនដើម្បីពិភាក្សាអំពីផលវិបាកនៃការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ Uriah Smith នោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីកំណត់សម្គាល់អំពីវិវាទដែលបានកើតឡើង បន្ទាប់ពីគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តល់ការបកស្រាយផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ ដុបិតនៃពេលវេលាដែល James White បានប្រឆាំងនឹងទស្សនៈខុសឆ្គងរបស់គាត់ នោះវាបានក្លាយជាបន្ទាត់មួយទៀតនៃវិវាទក្នុងចលនា Adventism ដែលក្នុងនោះ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រឹះគួរអំពី Rome គួរមានវាយប្រហារដោយការអនុវត្តខុសបំណងមួយ។

ក៏មានវិវាទដ៏អស្ចារ្យមួយអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» នៅក្នុងសង្ឃៀវភៅដានីយ៍ដែលផងដែរ នៅពេលដែលអាដរនេទីសនិយមបែបឡាទីនយ៉ា បានទទួលយកទស្សនៈប្លុកស្មេកង់ក្នុងជំនឿ ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ការប្រចាំថ្ងៃ» នៅក្នុងសង្ឃៀវភៅដានីយ៍ដែលថាជាកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសកុការ ដោយផ្ទុយទៅនឹងសច្ចកិច្ចកិច្ចមូលដ្ឋានដែលបានបង្កើតឡើងរួចហើយថា «ការប្រចាំថ្ងៃ» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃរ៉ូមបាបា។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ ទាក់ទងនឹង “ប្រចាំថ្ងៃ” (ដានីយ៍លេខ 8:12) ថា ពាក្យ “យញ្ញព្រូប្លា” គឺជាពាក្យដែលបញ្ជាក់របស់មនុស្សសាសនាបញ្ចូលបន្តិចម្តង ហើយមិនមែនជាផ្នែកមួយនៃកថាបទដើមទេ ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹះគួរអំពីវា ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងនៃចេក្រើនដ៏ធំនុំមុខ។ នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែតែទាំងអស់បានប្រកាសនូវទស្សនៈគ្រឹះគួរអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ”; ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ចាប់ពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរមានទទួលយក ហើយភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់បានតាមមក។ ពេលវេលាមិនបានជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកទេ ហើយវានឹងមិនក្លាយជាការសាកល្បងមុនដទៃទៀតឡើយ»។ Early Writings, 74.

នៅក្នុងពេលវេលានៃបញ្ចប់ គឺនៅឆ្នាំ 1989 នៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រកាសប្រាំមួយខន ដានីយ៍លេខ 11 គួរមានបើកត្រួតពិនិត្យ ស្តីពីខាងដើមគួរមានទទួលស្គាល់ថាជា រ៉ូមបាបាល ដូចដែល James White បានកំណត់អត្តសញ្ញាណរួចមកហើយនៅក្នុងការជជែកវិវាទរបស់គាត់ជាមួយ Uriah Smith។ White បានអនុវត្តវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» ខណៈដែលគាត់បានឆ្លើយតបទៅនឹងការយល់ខុសរបស់ Smith។ White បានអះអាងថា បុរសនិប្រឹក្សាអំណាចចុងក្រោយដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 2 ហើយអំណាចចុងក្រោយដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 7 ហើយអំណាចចុងក្រោយដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 8 សុទ្ធតែជា រ៉ូម នោះតាមរយៈទីបន្ទាល់បីបន្ទាត់ អំណាចដែលមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួននៅក្នុង ដានីយ៍លេខ 11 គឺជារ៉ូម មិនមែនដូចការអះអាងរបស់ Smith ថាវាជា ទ្វារគឺ នោះឡើយ។

ចលនាពុទ្ធសាសនារបស់ទេវតាទីបី ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989 គួរមានបុរសមុខ មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ដោយវិវាទមួយអំពីយ៉ូអែល ជំពូកទីមួយ។ ក្នុងខណ្ឌបុរាណសាស្ត្រ គឺដំបូងសាក្សីនៃផែនការ បន្ទាប់មកសាក្សីនៃសៀវភៅ

បានកំណត់អត្តសញ្ញាណការបំផុសជាបន្តបន្ទាប់មួយ
ដល់រូបមាននាមកល្លិសាសនាអាដរីនទីស។ “មនុស្សសុភវិទ្យា” នៅក្នុងពុទ្ធសាសនា
តាមអសោយ គឺជា “មនុស្សសុភវិទ្យា ដល់គ្រប់គ្រងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ”។
ពួកគេក៏ក្លាយជាទីដឹងនៅក្នុងជំនាន់ទីបួន និងជាជំនាន់ចុងក្រោយ។
ការបំផុសជាបន្តបន្ទាប់នេះ គឺជាការបំផុសខាងវិញ្ញាណ
ពីព្រោះវាកំពុងនិយាយដល់ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រមិនថែមទៀតក្នុងក្រោយ
ហើយចាប់តាំងពីការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 តទៅ ពួកអាដរីនទីសចុងទីបុរាណ លាវដីស
បានដឹកស្លូបបន្តបន្ទាប់ចូលទៅក្នុងលទ្ធផលស្តីម។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដល់មកដល់យ៉ូអែន កូនបុរសរបស់ព្រះអង្គ
ចូរស្តាប់ការនេះ អស់លោកអ្នកចាស់ទុំទាំងឡាយ ហើយចូរផ្សាយ ហើយចូរផ្សាយដល់គ្រប់គ្រាន់
អស់អ្នកស្រុកទាំងអស់។
តើការនេះផ្តល់កំណត់មាននៅក្នុងជំនាន់របស់អ្នកកាលគុណ
ឬសូមប្រាប់នូវនៅក្នុងជំនាន់របស់បុព្វបុរសអ្នកកាលគុណ?
ចូរប្រាប់ការនេះដល់កូនចៅរបស់អ្នកកាលគុណ
ហើយឲ្យកូនចៅរបស់អ្នកកាលគុណប្រាប់ដល់កូនចៅរបស់ពួកគេ
ហើយកូនចៅរបស់ពួកគេប្រាប់ដល់ជំនាន់មួយទៀត។
អ៊ីដលែដងកូនស៊ីសុលីកានទុកសល់ នោះហ្វូងកណ្តុបបានស៊ីអស់;
ហើយអ៊ីដលែហ្វូងកណ្តុបបានទុកសល់ នោះដងកូនស៊ីស្បូវបានស៊ីអស់;
ហើយអ៊ីដលែដងកូនស៊ីស្បូវបានទុកសល់ នោះដងកូនស៊ីកុខជាតិបានស៊ីអស់។
ចូរក្រឡាញ់ឡើង អស់អ្នកប្រមើកទាំងឡាយ ហើយយំចុះ; ហើយចូរសរសើរ
អស់អ្នកដឹកស្លាទំពាំងហយជូរទាំងអស់
ដោយព្រោះស្តាប់ព្រះយេស៊ូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីមាត់របស់អ្នកកាលគុណ
យ៉ូអែន 1:1-5។

បន្ទាប់ពីការជំរុញឲ្យក្នុងក្រុមប្រឹក្សាបានដួលរលំទៅ គេបានយល់ថា
ក្នុងចុងក្រោយនៃពេលនោះបានចាប់ផ្តើម «បុរោ» ហើយថា
ដម្កល់នោះក្នុងហោតុក ជំពូក ២ ដែលបានសម្រេចក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រមីលូលវ៉ែត
ក៏បានចាប់ផ្តើមឡើងវិញមុនក្នុងទៀត។
ដម្កល់នោះនោះគឺអំពីវិធីសាស្ត្របកស្រាយព្រះបន្ទូលទំនាយឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។

ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើទីនិយាមរបស់ខ្ញុំ ហើយដាក់ខ្លួនខ្ញុំនៅលើប៉ម
ហើយនឹងចាំមើលថា ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លើយយ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលខ្ញុំត្រូវបានស្តីបន្ទូល។
ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយមកខ្ញុំថា៖ «ចូរសរសើរនិមិត្ត
ហើយផ្ទុយឲ្យបានល្អលើផ្ទាំងថ្ម ដើម្បីឲ្យអ្នកដល់អាសា អាចរកបាន។
ដុបិតនិមិត្តនេះនៅតែស្ងប់ពេលកំណត់មួយ ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់ វានឹងនិយាយ
ហើយមិនកុហកឡើយ។ ទោះបីវាពន្យារពេល ក៏ច្បាស់ថាវា ដុបិតវានឹងមកជាមិនខាន
វានឹងមិនពន្យារពេលឡើយ។ មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកដល់លើកតម្កល់ខ្លួន
មិនទៀងក្នុងនោះក្នុងគាត់ទេ
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្លួន។ មែនហើយ
ព្រោះគាត់រស់ដោយសារស្នា គាត់ជាមនុស្សអំនួត ហើយមិនស្មើតែនោះទេ
គាត់ពង្សីកំណត់បុរាណរបស់ខ្លួនដូចស្ថានយុទ្ធសាស្ត្រមនុស្សសុលាប
ហើយដូចស្ថានយុទ្ធសាស្ត្រ ដល់មិនអាចអត់បានឡើយ

ប៉ុន្តែបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិសាសន៍មកឲ្យខ្លួន
ហើយបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិសាសន៍មកឲ្យខ្លួន»។ ហាហេតុក ២:១-៥។

ការសាកល្បងនៃកូនៗហាហេតុក ជំពូក២
បានផ្តល់ជូននិមិត្តរូបនៃការសាកល្បងនៃចលនារបស់មនុស្សសម័យស៊ីប្រូនពាន់
ដល់បានចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃវិវឌ្ឍន៍ ជំពូក១៨ បានចុះមក
នៃថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១។ បន្ទាប់មក ការជម្រុញដោយមានចាប់ផ្តើមឡើង
រវាងអ្នកដល់ឈរលើមូលដ្ឋាននៃអាក្រក់នៃទីសីម
ដល់ត្រូវបានគំរាមនៃលើផ្ទាំងគំនូសតាងអ្នកក្បូសក្បាយឆ្នាំ១៨៤៣
និងអ្នកដល់នៃកូនៗហាហេតុកបានរំលងក្រឹត្យ «ដោយសារ» ហើយដល់ជាពួក
«មនុស្សស្រី» នៃយុវជន ដល់បន្ទាប់មក «បានភ្ញាក់ឡើង» តែងតែបិទ «ស្រាបៀរ»
ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពី «មាត់» របស់ពួកគេ។

ពាក្យហាហេតុក "reproved" នៃកូនៗខ្លីមួយ មានន័យថា "បានជជែកគ្នាជាមួយ"។
សេចក្តីគាំទ្រដល់មានប្រទានដល់អ្នកយាម Millerite
ត្រូវបានគំរាមឡើងនៃលើផ្ទាំងនៃអ្នកក្បូសក្បាយឆ្នាំ 1843
ដល់ត្រូវបានផ្តល់ឡើងនៃខែសីហា ឆ្នាំ 1842 ក្នុងការបំពេញតាមខ្លាំងនេះ។
មានមនុស្សសម័យក្រុមដល់រស់ដោយសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន កំពុងស្ថិតនៅក្នុងការជ
ជែកគ្នាអំពីសារសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នខាងទំនាយសម្រាប់រយៈពេលនោះ
ជាមួយនឹងមនុស្សសម័យក្រុមទៀតដល់មានរំលងដោយសារស្រាវ។
ពួកគេគឺជាមនុស្សស្រីរបស់ Joel ដល់ភ្ញាក់ឡើងហើយយើងឃើញថា ស្រា
ដល់ជានិមិត្តរូបនៃគោលលទ្ធផល ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីមាត់របស់ពួកគេ។
ពួកគេគឺជាមនុស្សស្រីរបស់ Ephraim ក្នុងគម្ពីរ Isaiah ដល់គ្រប់គ្រងក្នុងយុវសាធារណៈ
ហើយមិនអាចយល់អំពីសៀវភៅដល់មានបិទគ្រប់គ្រងឡើយ។

រទេនាដល់មកដល់អំណាច ដល់អ្នកស្រីនៃអែប្រាអ៊ីម
ដល់សេចក្តីណាត់ជំនឿរបស់ពួកគេជាផ្ទៃក្នុងនៃកំពុងរស់នៅហាត់ទៅ
ដល់ស្ថិតនៅលើកំពូលនៃផ្ទៃក្នុងដ៏សម្បូរបស់អ្នកដល់ត្រូវស្រាវយុវជន! មើល
ព្រះអម្ចាស់មានអ្នកមួយដ៏មានកម្លាំង និងខ្ពង់ខ្ពស់ ដល់ដូចជាពុទ្ធិស្វរៈពុទ្ធិ
និងខ្យល់ពុទ្ធិបំផុត ដូចជាទឹកដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃទឹកដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងព្រលឹង
ជាអ្នកនឹងបោះទម្រង់ចុះដល់ដីដោយព្រះហស្ត។ មកដល់អំណាច
គឺអ្នកស្រីនៃអែប្រាអ៊ីម និងត្រូវបានជាន់ក្រោមដី... ចូរយល់ស្តង់ដារ
ហើយអស្ចារ្យចុះ; ចូរស្រាវឡើង ហើយយំចុះ; ពួកគេស្រី
ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារទេ; ពួកគេដើររោ ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារខ្ពង់ខ្ពស់ទេ...
ហេតុដូច្នេះ ចូរស្រាវបញ្ចូលនៃព្រះយេស៊ូ ឯអ្នកមើលងាយទាំងឡាយ
ដល់គ្រប់គ្រងប្រជាជននេះដល់នៃកូនៗក្នុងយុវសាធារណៈ។
ដុបិតព្រះយេស៊ូបានចាកវិញ្ញាណដ៏ណាស់ដល់មកលើអ្នករាល់គ្នា
ហើយបានបិទភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នា; ពួកហោរា និងពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក
គឺពួកអ្នកយើងនិមិត្ត លោកបានគ្របគ្រប់គ្រង។ ហើយនិមិត្តនៃអ្វីៗទាំងអស់បានក
លាយទៅជាដូចពាក្យនៃសៀវភៅមួយដល់បិទគ្រប់គ្រងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
ដល់មនុស្សយកទៅឲ្យអ្នកមានចំណេះ ដោយនិយាយថា សូមអានការនេះឲ្យឮផង;
ហើយគាត់និយាយថា ឲ្យអានមិនបានទេ ដុបិតវាបានបិទគ្រប់គ្រង។
ហើយសៀវភៅនោះត្រូវបានយកទៅឲ្យអ្នកដល់មិនចេះអក្សរ ដោយនិយាយថា
សូមអានការនេះឲ្យឮផង; ហើយគាត់និយាយថា ឲ្យមិនចេះអក្សរទេ។ អេសាយ 28:1-3,

ការតស៊ូមតិដដែលមាននៅក្នុងហាហាគុក រវាងពួកស៊ីនីងរបស់អប្បេរាអ៊ីម និងអុនកដលៃដើរដោយសចក្តីជំនឿលើព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ ត្រូវបានកំណត់យ៉ាងជាក់លាក់ថា ជាការតស៊ូមតិអំពីវិធីសាស្ត្រដលៃត្រឹមត្រូវទល់នឹងវិធីសាស្ត្រ ដលៃមិនត្រឹមត្រូវនៅក្នុងទីបន្ទាល់របស់អសោយ ព្រោះអសោយបានបញ្ជាក់ថា គឺជាវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់» នេះហើយ ដលៃបណ្តាលឲ្យពួកស៊ីនីងជំពប់ដួល និងចូលទៅក្នុងសន្តិសញ្ញានៃសចក្តីសុលាប។

ប៉ុន្តែពួកគេក៏មានផ្សេងដោយសារស្មារតីទំពាំងហាយជូរ ហើយដោយសារស្មារតីខ្ពស់មានចាកចេញពីផ្លូវត្រឹមត្រូវ; សង្គម និងហោរាមានផ្សេងដោយសារស្មារតីខ្ពស់ ពួកគេត្រូវស្មារតីទំពាំងហាយជូរលបត្រហាក់ ពួកគេចាកចេញពីផ្លូវដោយសារស្មារតីខ្ពស់; ពួកគេផ្សេងក្នុងនិមិត្ត ហើយជំពប់ក្នុងការវិនិច្ឆ័យ។ ដុបិតតុទាំងអស់ពោរពេញដោយកុអ្នក និងសចក្តីខ្មៅ ដល់ចំណុចមានកន្លងសុភាគសោះ។ តើទ្រង់នឹងបង្រៀនចំណេះដឹងដល់នរណា? ហើយតើទ្រង់នឹងផ្សព្វផ្សាយនរណាយល់អំពីគោលលទ្ធិ? គឺដល់អស់អុនកដលៃបានផ្តាច់ពីទឹកដោះ ហើយបានដកចេញពីទ្រូងមុតាយ។ ដុបិតបញ្ញត្តិត្រូវតែដាក់លើបញ្ញត្តិត្រឹម បញ្ញត្តិត្រឹមលើបញ្ញត្តិត្រឹម; បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់; តិចតួចនៅទីនេះ ហើយតិចតួចនៅទីនោះ។ ព្រោះទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់បុរាណជននេះដោយបបួរមាត់និយាយទាក់ៗ និងដោយភាសាផ្សេងៗ។ ដល់ពួកគេដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា នេះហើយជាការសម្រាក ដលៃដោយការនេះ អុនកអាចឲ្យអុនកនឿយហត់បានសម្រាក; ហើយនេះហើយជាការស្រស់ស្អាយឡើងវិញ។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេមិនព្រមស្តាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវបានមកដល់ពួកគេថា បញ្ញត្តិត្រឹមលើបញ្ញត្តិត្រឹម បញ្ញត្តិត្រឹមលើបញ្ញត្តិត្រឹម; បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់; តិចតួចនៅទីនេះ ហើយតិចតួចនៅទីនោះ; ដើម្បីឲ្យពួកគេមានដើរទៅ ហើយដួលទៅក្រោយ ហើយត្រូវបំបាក់ ហើយជាប់អន្ទាក់ ហើយត្រូវចាប់យក។ ដូចនេះ ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ អស់អុនកជាមនុស្សសង្ខម ដលៃគ្រប់គ្រងបុរាណជននេះដលៃនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ ពីព្រោះអុនករាល់គ្នាបាននិយាយថា យើងមានផ្លូវសចក្តីសញ្ញាជាមួយសចក្តីសុលាប ហើយយើងមានព្រមព្រៀងជាមួយសុចានឃុំឃាំងមនុស្សសុលាប; កាលណាវិនាសកម្មដ៏លិចលង់កន្លងផុតទៅ នោះវានឹងមិនមកដល់យើងឡើយ; ដុបិតយើងមានយកការកុហកផ្លូវជាជម្រករបស់យើង ហើយបានលាក់ខ្លួនយើងនៅក្រោមសចក្តីមិនពិត។ អសោយ 28:7-15។

បន្ទាប់មក
អសោយបញ្ជាក់អំពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ចូលទៅក្នុងបញ្ញត្តិវិវាទរបស់ហាហាគុក ដលៃនឹងនាំឲ្យមានការជំនុំជម្រះមកលើពួកអុនកស៊ីនីង ហើយនោះគឺជាថ្មីដងជាមូលដ្ឋាន គឺ «បុរាណវិទ្យា» នៃវិវិធីនីយ ជំពូក២៦ ដលៃជាទំនាយអំពីពលេរលោលើកដំបូង ដលៃការរើយលៃ និងពួកទេវតាបានដឹកនាំវិលៀម មីលុលីរ ឲ្យយល់។

ហេតុនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើល
អញដាក់ចម្បងនូវសិរីលាភជាគ្រឹះ គឺជាចម្បងដែលបានសាកល្បងហើយ
ជាចម្បងដ៏មានតម្លៃ ជាគ្រឹះដ៏មាំមួន; អ្នកណាដែលជឿ
នឹងមិនបញ្ចប់បញ្ចាល់ឡើយ។ អញនឹងដាក់សច្ចុតិយុត្តិធម៌ជាខុសវែង
និងសច្ចុតិសុចរិតជាដុំតំរង់; ព្រលឹកកន្លងបរិច្ឆេទក្នុងដៃជួរកុហកចេញ
ហើយទឹកនឹងជន់លិចក្នុងដៃលាក់ខ្លួន។
ហើយសម្បទាដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយសច្ចុតិសុលាប់ នឹងត្រូវលុបចោល
ហើយក៏ចូលព្រមព្រៀងរបស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយសុចរិតយុត្តិធម៌មនុស្សសុលាប់
នឹងមិនឈរមាំមួនឡើយ; កាលណាវិបត្តិដ៏ជន់លិចឆ្ងល់កាត់មក
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាជាន់ឈ្មើ។ អសោយ 28:16-18។

មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ដុ
ល្លរចាស់ៗ ចាប់ផ្តើមនូវថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
មានកុម្មារមួយដែលបានចូលរួមក្នុងចលនានោះ បានសម្រេចថា
សត្វល្អិតទាំងបួននៃកូនសៀវភៅយ៉ូអែល តំណាងឲ្យសាសនាសុលាមនវិទេនាទីបី។
នៃពេលវេលាសាសនា «បន្ទាប់ពីបន្ទាប់»
ត្រូវបានបើកសម្រាប់ដល់បុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ព្រះនៃជំនាន់ចុងក្រោយនោះ
ចាប់បំបែកនាយដ៏សំខាន់មួយត្រូវបានទទួលស្គាល់។ ចាប់ពីនោះគឺជាការអនុវត្តទំនាយបីជាន់
ហើយកុម្មារដែលបានសម្រេចថា
ជំនាន់ទាំងបួននៃកូនសៀវភៅយ៉ូអែលតំណាងឲ្យសាសនាសុលាមនវិទេនាទីបី នោះ
បានអនុវត្តចាប់ពីការអនុវត្តទំនាយបីជាន់នោះដោយខុស
ដើម្បីបំភ្លឺការអនុវត្តដែលខុសរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់មក នៅក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ 2014
សាតាំងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យចូលមកក្នុងចលនានេះ ជាមួយនឹងរបៀបវារៈ “woke”
គាំទ្រការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ដល់ចេញមកពី Great Britain និង Australia ហើយបានស្តាប់
នាការវាយបុរាណរបស់ខ្លួនលើការបកស្រាយក្នុងក្បាលអំពីបុរាណសាសនា
ដែលត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង Daniel ជំពូក 11 ខ 1 ដល់ 15។
មេដឹកនាំគាំទ្រការស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ដល់បានផ្សព្វផ្សាយ និងវាយបុរាណចលនានេះ
ទីបំផុតបានអះអាងថា Adventism ត្រូវតែស្តែងលើសម្មតិចេហ្សាន់ Rome
ពីព្រោះតាមការអះអាងរបស់ពួកគេ
វាបានផ្តើមការចោទប្រកាន់មិនពិតប្រាកដនឹងអនុតិគ្រឹស្ត គឺសម្មតិចេហ្សាន់ Rome។
គោលបំណងនៃការវាយបុរាណនេះ គឺដើម្បីបំបែកចលនានេះ
ហើយជាពិសេសគឺដើម្បីបំបែកឲ្យមានភាពច្របូកច្របល់លើអត្ថបទខ្លួនឯងនោះ
(Daniel 11:1-15) ដែលនាំទៅនឹង “ពួកចោររបស់បុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់អ្នក”
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

ផ្ទុយទៅនឹងអស់នេះ គឺជាការប៉ុនប៉ងរបស់សាតាំង ដើម្បីបំបែកនិមិត្តសញ្ញាស្តីពីបាប។
តាមពាក្យរបស់បុរាណសាសនាបុរាណបំផុតដែលផ្តល់ដល់នោះ
ក្រោមព្រះអាទិត្យមានអ្វីថ្មីឡើយ។ សព្វថ្ងៃនេះ ផ្ទុយទៅនេះគឺត្រូវបានកសាងឡើង
ដើម្បីដកខ្លួនចេញពីមូលដ្ឋាននៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណរួម
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយពាក្យថា «ពួកចោរនៃបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់អ្នក»។
ការបកស្រាយថ្មី និងដោយឯកជននេះ អះអាងថា «ពួកចោរនៃបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់អ្នក»
គឺសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយក្នុងការផ្តើមដូច្នេះ ពួកគេមើលទៅដូចជាមិនបានដឹងថា

នេះជាធម្មលោះដូចគ្នាបេះបិទនឹងធម្មលោះដំបូងបំផុតរវាងពួកមីឡិវាយ និងពួកប្បូតស្តេតង់ទេ ហើយក៏ដូចជាសុភាសិតចាស់ដដែលគួរឲ្យមានយោងទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ ធម្មតាស្តីពីបុរាណមួយ ឈ្មោះ John Heywood ដែលចូលដៃថា «គ្មានអ្នកណាពិការក្នុងកែដូចអ្នកដដែលមិនព្រមមើលឃើញឡើយ»។ កំណែផ្សេងមួយនៃឃ្លាបន្ទាប់គាត់គឺ «គ្មានអ្នកណាចូលដៃដូចអ្នកដដែលមិនព្រមស្តាប់ឡើយ»។ ភាគច្រើនបុរាណជាមិនដឹងថាឃ្លានេះគួរឲ្យមានយោងទៅកាន់ Heywood ទេ ហើយក៏មិនយល់ដឹងថា ឃ្លាបន្ទាប់ Heywood នោះ មានបុរាណចេញពីបទគម្ពីរ ដូចជាអត្ថបទដដែលមាននៅក្នុង Jeremiah, Isaiah ហើយគួរឲ្យមានព្រះយេស៊ូវដកស្រង់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

ឥឡូវនេះ ចូរស្តាប់ការនេះ អើយបុរាណដ៏ល្អដ៏ល្អនៅ ហើយឥតមានបុរាណដ្បាយអើយ; ដដែលមានក្នុងកែ តម្រើនយើង; ដដែលមានក្នុងកែ តម្រើនឡើយ យេស៊ូវ ៥:២១។

គឺជា «មនុស្សសាក្យក» របស់ដានីយ៉ែល និង «ព្រហ្មចារិល្លង់» របស់ម៉ាថាយ ដែលមិនយល់អំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅឆ្នាំ 1989 ជាចម្បង គឺជាការទទួលស្គាល់ថា ខ្លាំងបំផុតក្នុងក្រុមនៃដានីយ៉ែល ជំពូក 11 កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណការកើនឡើង និងការផ្តល់ចុះចុងក្រោយនៃអំណាចសម្រេចប៉ាប ឬដូចដែលខ្ញុំបានហៅវាថា រ៉ូមមីយ៉ាទីបី។ ខ្លាំងនោះកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណសហរដ្ឋអាមេរិក ប៉ុន្តែគេរកឃើញថា ទំនាក់ទំនងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកជាមួយអំណាចសម្រេចប៉ាបប៉ុណ្ណោះ។ «មនុស្សសាក្យក» និង «មនុស្សល្អ» គួរឲ្យមានដាក់ឱ្យផ្ទុយនឹង «មនុស្សសហរដ្ឋអាមេរិក» ហើយមនុស្សសហរដ្ឋអាមេរិកនៅចុងចុងក្រោយ ពិតជាមានការយល់ដឹងអំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅឆ្នាំ 1989 មែន។ មនុស្សល្អ គឺជាអ្នកដដែលមានក្នុងកែ តម្រើនយើង ហើយមានក្នុងកែ តម្រើនឡើយ។

ខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «តើយើងនឹងចាត់អ្នកណា? ហើយអ្នកណានឹងទៅជំនួសយើង?» នោះខ្ញុំទូលថា «ខ្ញុំនៅទីនេះហើយ សូមចាត់ខ្ញុំទៅ»។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ចូរទៅ ហើយប្រាប់បុរាណដ៏ល្អនេះថា អ្នករាល់គ្នាឮមែន ប៉ុន្តែមិនយល់ទេ; ហើយយើងមិន ប៉ុន្តែមិនដឹងឡើយ។ ចូរផ្សព្វផ្សាយចិត្តរបស់បុរាណដ៏ល្អនេះផងនឹងផង ហើយផ្សព្វផ្សាយក្នុងកែរបស់ពួកគេខ្ពស់ ហើយបិទក្នុងកែរបស់ពួកគេចុះ ក្នុងពួកគេនឹងយើងដោយក្នុងកែរបស់ខ្លួន ហើយឮដោយក្នុងកែរបស់ខ្លួន ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្ត ហើយបានជាសះស្បើយ»។ អសោយ 6:8-10។

មនុស្សដដែលកំពុងគួរឲ្យមានចូលដៃដល់នៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៦ គឺជាអ្នកដដែលអះអាងថា ខ្លួនស្ថិតនៅក្នុងសារនៃ «សេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន» ដែលមានមកដល់នៅចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ពីព្រោះអសោយ ៦ សម្គាល់ថា បទគម្ពីរនេះកំពុងកើនឡើងនៅពេល «ជនដ៏ពេញដោយសិរីល្អអរម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់»។ ជនដ៏គួរឲ្យមានបំភ្លឺដោយសិរីល្អអរម្មរបស់ព្រះ នៅពេលទេវតានិរវាណៈ ១៨ បានចុះមក នៅពេលអគារធំៗនៃទីក្រុងញូយ៉កគួរឲ្យមានបំផ្លាញចុះដោយការប៉ះពាល់មួយពីព្រះ។

នៅក្នុងឆ្នាំដែលស្តេចអ៊ីស្រាអែលយាស៊ីយ៉ាសោយទិវង្គត ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់នៅលើបល្ល័ង្កមួយ ខ្ពស់ និងលើកឡើងខ្ពស់

ហើយព្រះពុទ្ធក្នារបស់ទ្រង់មានពញ្ញេត្តិពរវិហារ។ នៅខាងលើបល្ល័ង្កកនោះ
មានសរសេរមួយនោះ; ម្នាក់ៗមានសុលាបបរាមួយ; ដោយសុលាបពីរ
គហោងមុខរបស់ខ្លួន ដោយសុលាបពីរ គហោងផងរបស់ខ្លួន ហើយដោយសុលាបពីរ
គហោងហើយ។ ម្នាក់ៗមានស្រក់ទៅកាន់ម្នាក់ៗត្រង់ បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច
គឺព្រះយេស៊ូវនៃពិភពទាំងឡាយ; ផែនដីទាំងមូលពង្រីកដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។
សសរទ្រព្យក៏ញ័រដោយសំឡេងរបស់អ្នកដល់ស្រក់ ហើយព្រះដំណាក់ក៏ពង្រីកដោយផុសផុល។
អសោយ ៦:១-៤

បងស៊ីរីរ៉ែ មានភូជាប្រការបុរាណរបស់ទេវតានោះជាមួយនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សម្បជញ្ញវិសាល
ដ៏ល្អនៃទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១៨ បំពេញនូវនិមិត្តសញ្ញាដោយសិរីល្អរបស់គាត់។

«នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ជិតនឹងចាត់អសោយឲ្យនាំសារមួយទៅកាន់រាស្ត្ររបស់
ទ្រង់ ទ្រង់មានអនុញ្ញាតជាមុនឲ្យហោរានោះមើលឃើញក្នុងនិមិត្តទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធច
បំផុតនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ភូមាមៗនោះ ទ្រង់
នឹងរំលងនូវខាងក្នុងនៃព្រះវិហារហាក់ដូចជាគួរឲ្យមានលើកឡើង ឬដកចេញ
ហើយគាត់គួរឲ្យមានអនុញ្ញាតឲ្យសម្លឹងមើលចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធចបំផុត
ជាទីដ៏ល្អសម្បជញ្ញវិសាលរបស់ហោរាក៏មិនអាចចូលបានដែរ។ នៅចំពោះមុខគាត់
មានលេចឡើងនិមិត្តមួយអំពីព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កមួយដ៏ខ្ពស់
និងតម្កល់ឡើង ខណៈដែលព្រះរុងរឿងនៃទ្រង់មានពញ្ញេត្តិពរវិហារ។
ដ្បិតបល្ល័ង្កមានសរសេរ ដូចជាអង្គភាពសន្តោសដ៏វិញ្ញាណព្រះមហាក្សត្រដ៏ធំ
ហើយពួកគេមានល្អបញ្ចប់ព្រះរុងរឿងដ៏ល្អឥតខ្ចីដ្បិតពួកគេ។ នៅពេលបទចម្រៀង
នៃការសរសើរតម្កល់របស់ពួកគេបន្តឡើងដោយសូរសំឡេងផ្សេងៗទៀតនៃការផ្សា
យបង្កគំនិត សសរទ្រព្យមានព្រះពញ្ញាដ្ឋយ ដូចជាគួរឲ្យមានពញ្ញាដ្ឋយដោយព្រះពញ្ញាដ្ឋយដ៏។
ដោយបបួរមាត់ដ៏ល្អមិនគួរឲ្យមានបំពុលដោយអំពើហាប
ទេវតាទាំងនេះមានបង្ហាញព្រះពញ្ញាសរសើរតម្កល់ដល់ព្រះជាម្ចាស់។ «បរិសុទ្ធច
បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពិភពវិហារ» ពួកគេមានស្រក់ឡើងថា
«ផែនដីទាំងមូលពង្រីកដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់»។ [សូមមើល អសោយ 6:1-8។]

សរសេរដ៏ល្អនៃដ្បិតបល្ល័ង្ក
គួរឲ្យមានបំពេញដោយសេចក្តីក្លែងក្លាយខុសគ្នាគ្នាព្រោះយ៉ាងណាផ្សេងៗទៀត
ខណៈដែលពួកគេគេយគន់សិរីល្អរបស់ព្រះ
ដល់មនុស្សពួកគេមិនមើលមកលើខ្លួនឯងដោយសេចក្តីសរសើរឡើយ
សូមប្រើតម្លៃយុត្តិធម៌ដោយ។ ការសរសើររបស់ពួកគេគឺសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពវិហារ។
នៅពេលដែលពួកគេសម្លឹងទៅកាន់អនាគត
គឺពេលដែលផែនដីទាំងមូលនឹងគួរឲ្យមានបំពេញដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ បទចម្រៀងនៃ
យជម្ពៈគួរឲ្យមានបន្តលើសពីសុភមង្គលគុណពីម្នាក់ៗទៅម្នាក់ៗដោយទំនុកចរៀងដ៏ពិ
រោះថា «បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច បរិសុទ្ធច គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃពិភពវិហារ»។ Gospel Workers, 21.

អសោយ ដល់តំណាងឲ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះត្រា
ដ៏ល្អមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
គួរឲ្យមានបុរាណសារមួយឲ្យនាំទៅកាន់បុរាណសារមួយ ដ៏ល្អមានភ្នែក
ប៉ុន្តែមិនផ្សេងពីសរសើរ ហើយមានត្រចៀក ប៉ុន្តែមិនផ្សេងពីសរសើរស្តាប់។ ព្រះយេស៊ូវ
ក្នុងនាមជា អាណាហ៍ និង អូមហេតា បង្ហាញឲ្យឃើញថា
ចុងបញ្ចប់នៃពេលនៃការបោះត្រាមិនស្មើសម្បជញ្ញវិសាលស្របប្រព័ន្ធពាន់
មានការសរសើរជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម។ នៅចុងបញ្ចប់

នឹងមានអ្នកនាំសារមុនាក់ទៀត ដដែលគួរឲ្យមានគំណាងដោយអសោយ ហើយនាំសារមួយទៅកាន់បុរាណដ៏ជនមួយ ដដែលផ្ទុកនូវសេចក្តីសង្ឃឹម និងមិនសុគាប់។ សារនោះ នឹងបង្កកើតឲ្យមានការបោះសម្រេចចុងក្រោយនៃមនុស្សមួយរយសម័យបុរាណ។ សារនោះគឺជាពាក្យនៃសេចក្តីពិត ដដែលគួរឲ្យមាននាំមកពីទីបន្ទាល់ពុទ្ធករណ៍របស់ព្រះ។ ទីបន្ទាល់ពុទ្ធករណ៍នោះគឺជា «និមិត្ត» ដដែលគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងដោយអំណាចដដែលគួរឲ្យមាននិមិត្តសញ្ញាថា «ពួកចោរពុទ្ធករណ៍របស់បុរាណសុគាប់របស់អ្នក»។

ក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់ យើងនឹងយកដំណោះស្រាយទាំងនេះមកដាក់ក្នុងក្របខណ្ឌ តាមរបៀប “បន្ទាត់លើបន្ទាត់”។ បន្ទាត់របស់ពួក Millerite បន្ទាត់របស់ Smith និង White បន្ទាត់អំពី “daily” បន្ទាត់អំពី “សុចរិតខាងជើង” ក្នុងឆ្នាំ 1989 បន្ទាត់អំពីសក្ខីភាពក្នុងយុគសម័យ និងដំណោះស្រាយបុរាណ។ ដំណោះស្រាយចំនួនបួនមួយ ដដែលនាំទៅលើនិក្ខម័យតាមរបៀប “បន្ទាត់លើបន្ទាត់” នោះ បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា គំរូនៃសេចក្តីពិតដែលដំណោះស្រាយ ដដែលគួរឲ្យមានគំណាងនៃលើផ្ទាំងតារាងអ្នកស្រាវជ្រាវឆ្នាំ 1843។ សេចក្តីពិតនោះគឺថា រួមគឺជា “ពួកបុរាណសាស្ត្ររបស់អ្នក” ដដែលលើកតម្កល់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយដដែលដួលរលំ ហើយបង្កកើតឲ្យមានសុសនៈសម្រេចឡើង។

«ខ្ញុំបានឃើញថា ផ្ទាំងតារាងឆ្នាំ 1843 គួរឲ្យមានដំណោះស្រាយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថា វាមិនគួរឲ្យមានកំហុសឡើយ; ថា ក្នុងខេត្តនោះគឺដូចជាទ្រង់បានស្តាប់ព្រះហឫទ័យឲ្យវាជាដូចនោះ; ថា ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើវា ហើយបានហាងកំហុសមួយនៃក្នុងក្នុងខេត្តនោះ ដូចនេះគុមានអ្នកណាអាចមើលឃើញវាបានទេ រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរឲ្យមានដកចេញ។» Early Writings, 74.

ការបដិសេធសេចក្តីពិតទាំងឡាយលើផ្ទាំងគំនូសនោះ គឺជាការបដិសេធអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណនៃនាយកក្នុងពេលកម្រៃ ហើយផ្ទាំងគំនូសនោះកំណត់បង្ហាញថា គឺរួម មិនមែនសហរដ្ឋអាមេរិកទេ ដដែលបង្កកើត «និមិត្ត» គឺជានិមិត្តដែលសាឡាម៉ូនបានបង្ហាញនូវយើងថា បើគ្មាន «និមិត្ត» នោះទេ បុរាណសុគាប់របស់ព្រះនឹងវិនាស។

«សាតាំងកំពុងតែ... បន្តបង្កប់នូវកំលាំងកុលាយចូលមក ដើម្បីបំផ្លាញដាក់ចេញពីសេចក្តីពិត។ ការបោះកបញ្ចេញនូវចុងក្រោយបំផុតរបស់សាតាំង គឺផ្ទុកឲ្យទីបន្ទាល់នៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគុមានបុរសិទ្ធភាព។ “ក្នុងដៃណាដែលគុមាននិមិត្ត នោះបុរាណនឹងវិនាស” (សូភាសិត 29:18)។ សាតាំងនឹងប្រើការផ្ទុកយ៉ាងឆ្លាតវៃ តាមវិធីផ្សេងៗ និងតាមរយៈក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីបំផ្លាញការធ្វើទុកចិត្តរបស់បុរាណដ៏សំណល់របស់ព្រះ ចំពោះទីបន្ទាល់ពិត។»

«នឹងមានការស្របគ្នាមួយគួរឲ្យមានបង្កកើតឡើងបុរាណនឹងទីបន្ទាល់ទាំងឡាយ ដដែលមានលក្ខណៈជាសាតាំង។ កិច្ចការរបស់សាតាំងនឹងមានគោលបំណងផ្ទុកឲ្យសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកជំនុំលើទីបន្ទាល់ទាំងនោះរងគ្រោះរងគ្រោះ ព្រោះដោយហេតុនេះ សាតាំងមិនអាចមានផលរូបច្បាស់លាស់ដល់ចំណាត់ការនោះ ដើម្បីបំផ្លាញការបោះកបញ្ចេញនូវចុងក្រោយរបស់វាចូលមក ហើយចង់ព្រលឹងទាំងឡាយក្នុងសេចក្តីផ្សេងរវាងរបស់វាបានទេ បុរសិទ្ធភាពវាមាន

ការស្ថិតិបន្តទៀត និងដំបូន្មានទាំងឡាយរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ
គ្រូរូបនយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់នោះ»។ Selected Messages, សង្ខេបភាគទី ១, ៤៨។

«ព្រះអង្គគង់លើទត្ថយវិញ្ញាណវិស័យពីផ្ទះខាងក្រៅ ហើយអានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
មានព្រះបន្ទូលអំពីអ្នកគង់លើបន្ទូលពន្លឺដ៏ច្រើនថា៖

“ពួកគេមិនគ្រូរូបនយកចិត្តទុកដាក់ និងមិនស្មោះត្រង់ក្នុងភាពភ្ញាក់ផ្អើល
ដោយសារសុចរិតភាពខាងសីលធម៌ និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។” ម៉ែនហើយ

ពួកគេហេតុអ្វីបានជាស្រីស្រីស្រីរបស់ខ្លួនឯង

ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយនឹងអំពើគួរសុំអប់រំរបស់ខ្លួន។ “ដូច្នេះ

អញក៏នឹងផ្សព្វផ្សាយការងាររបស់ពួកគេដែរ

ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្មោចមកលើពួកគេ ពីព្រោះកាលដែលអញហៅ

គ្មាននរណាម្នាក់ឡើយ កាលដែលអញនិយាយ ពួកគេមិនស្តាប់ទេ

ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីបានជាប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះភ្នែកអញ

ហើយបានផ្សព្វផ្សាយអ្វីដែលអញមិនពេញចិត្ត។”

“ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឱ្យពួកគេនូវការងារដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុង

ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿលើសច្ចៈក្តីកុហក” ពីព្រោះ

“ពួកគេមិនបានទទួលសច្ចៈក្តីសុទ្ធជាច្បាស់ពីព្រោះសច្ចៈក្តីពិត

ដើម្បីឱ្យបានសង្កត់ធ្ងន់ឡើយ” “ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាពួកគេនឹងសច្ចៈក្តីទុច្ចរិតវិញ?”

អសោយ 66:3, 4; 2 ថៃសាឡូនីច 2:11, 10, 12។

«ព្រះគ្រូពិសោធន៍ស្តាប់សូរថា៖

“តើមានការបោះបង្គោលណាដែលខ្ពង់ខ្ពស់ជាងនេះទៀត

អាចលូងលោមចិត្តគំនិតបានជាងការផ្សព្វផ្សាយ អ្នកកំពុងសង់លើគ្រឹះដ៏ត្រឹមត្រូវ

ហើយថាព្រះទទួលយកការងាររបស់អ្នក ខណៈដែលតាមពិត

អ្នកកំពុងអនុវត្តត្រឡប់ជាច្រើនតាមគោលនយោបាយលោកីយ

និងកំពុងប្រព្រឹត្តអំពើហាមឃាត់នឹងព្រះយេស៊ូវ? អូហ្ន

នេះជាការល្អប្លែកបំផុតបំផុត ជាការបំភាន់ដ៏ទាក់ទាញមួយ

ដែលចូលមកកាន់កាប់ចិត្តគំនិត

នៅពេលដែលមនុស្សទាំងឡាយដែលផ្តល់ស្ថាប័នសច្ចៈក្តីពិតហើយ

ច្បាស់លាស់ក៏បង្កើនការគោរពព្រះជាតិច្នុងការខាងក្រៅ ជំនួសឱ្យវិញ្ញាណ

និងអំណាចរបស់វា; នៅពេលដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនជាអ្នកមាន

ហើយបានកើនឡើងដោយទុរព្រមសម្បត្តិ និងមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមពិត

ពួកគេខ្សោមគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។” Testimonies, volume 8, 249, 250.